

Moudrá sova

Osecký zpravodaj č. 11, 15. 10. 2021

Milí sousedé,

léto uteklo jako voda. Pro tento rok je již v nenávratnu a pomalu se o slovo hlásí podzim. Vše kolem nás obléká do těch nejhezčích barev, co znám. A jde mu to velmi dobře. Jen doufám, že nebude pospíchat moc rychle a dá nám ještě trochu času, abychom za příjemného počasí zvládli dodělat několik rozdělaných akcí. Cesta v Malé Turné je dokončena a já věřím, že tato úprava celého jejího povrchu a obnovení propustků splní to, co očekáváme a obyvatelé v její blízkosti se již nebudou muset potýkat s nežádoucími přívaly vody na svých dvorech. Na návsi v Turné proběhly plánované úpravy a teď už se jen čeká na dokončení pergoly a dětských herních prvků. V Oseku probíhá oprava schodů v DPS a u prodejny. U místní prodejny bude na bočních schodech zhotoven nájezd pro kočárky. Obec se stále rozrůstá o nové občánky a je na místě postarat se o maminky s kočárky a co nejvíce jim ulehčit a zpříjemnit přístup do prodejny. Současně se rozběhly přípravné stavební práce na zhotovení chodníku v ulici nových rodinných domků. Chodník by měl být hotov do konce tohoto roku. Všech patnáct domů v této ulici zaplnily mladé rodiny s dětmi a téměř všichni už mají na svůj dům kolaudaci. Několik rozdělaných akcí bude během podzimu dokončeno a je pomalu na čase plánovat a vybírat projekty do rozpočtu a pro podání žádostí o dotace na příští rok.

Milí sousedé, v poklidu a ve zdraví užívejte krásy podzimních dnů. Za necelé tři měsíce budou Vánoce. Přeji si, abychom se letos zase mohli setkat u tradičního rozsvěcení vánočního stromku.

Mějte se moc fajn.

Vaše starostka

Jitka Brejchová

SPORTOVNÍ HALA V OSEKU

ZIMNÍ SEZONA
2021/2022

- Obec Osek pořádá turnaje v malé kopané v kategoriích: mladší a staší přípravka, starší a mladší žáci, dorost
- Pronájem sportovní haly pro vaše tréninky, zápasy, pořádání sportovních turnajů a soutěží
- povrch s umělou trávou nové generace
- zázemí pro sportovce

INFORMACE NA TEL.Č. 724 181 038,
PODATELNA@OSEC-OSEK.CZ NEBO
NA OBEČNÍM ÚRADU OSEK, OSEK
77, STRAKONICE

Tesařství Radek Novák 556 402,00 Kč

Petr Marek – tesařské práce 520 188,00 Kč

VRBKA střechy s.r.o. 476 908,00 Kč

Byl vybrán dodavatel, který podal nejnižší cenovou nabídku - firma VRBKA střechy s. r. o. Na tuto rekonstrukci obec čerpá dotaci z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje ve výši 280 000 Kč. Práce by měly být zahájeny na začátku listopadu.

Obec informuje

Dodavatel na opravu střechy ve sportovním areálu byl vybrán

V loňském roce došlo k opravě části střechy nad domem s čp. 115, tedy sportovní halou. Ve druhé fázi prací dojde k opravě další části, tentokrát nad obecním bytem a posilovnou. Do výběrového řízení poslaly cenové nabídky následující firmy:

Vyvěšen záměr na pronájem obecní kantýny na zimní sezonu

Obec Osek hledá nového provozovatele obecní kantýny ve vnitřních prostorách areálu sportovní haly. Tělovýchovná jednota Osek, která měla zařízení pronajaté do loňského roku, si zřídila občerstvení na svém pozemku v areálu fotbalového hřiště. Provoz obecní kantýny bude proto omezen především na zimní sezonu, kdy

probíhají fotbalové turnaje pořádané obcí. Ty se konají každoročně od listopadu do poloviny března a přijíždí na ně velký počet týmů fotbalové mládeže. Nájemné činí 1 Kč za měsíc. Případní zájemci necht' se obrátí na kancelář obecního úřadu, tel. číslo 724 181 038.

Práce na výstavbě chodníku v části Osek II byly zahájeny

Na říjnovém jednání zastupitelstva předložila starostka Jitka Brejchová členům cenové nabídky od dodavatelů, kteří zareagovali na výzvu předložit nabídku s termínem realizace zakázky do konce roku 2021.

STAREKO CZ Písek s.r.o. 1 804 720, 14 Kč

SWIETELSKY stavební s.r.o. 1 755 072, 15 Kč

Petr Velíšek, Kváskovice 1 622 042, 96 Kč

Firma Petr Velíšek, Kváskovice, která byla vybrána, zahájila práce navážkou materiálu a počátečními zemními pracemi na začátku října. Prosíme obyvatele o zvýšenou pozornost při projíždění v této oblasti.

Smuteční květinová vazba

Na říjnovém zasedání obecního zastupitelstva členové jednohlasně odsouhlasili pořizování smuteční květinové vazby při úmrtí občanů z Oseka i okolních osad. Jedná se o výraz úcty k zemřelému i pozůstalým.

Dotační titul „Kabina 2021“

Národní sportovní agentura vydala v letošním roce výzvu č. 8/2021, která si klade za cíl rozvoj místních sportovišť a zázemí v obcích o velikosti do 3000 obyvatel. Výzva byla vyhlášena 24. června a žádost o dotaci musela být podána nejpozději do 31. srpna. Maximální výše dotace činí 800 000 Kč, přičemž 20% nákladů je žadatel povinen uhradit sám. Členové obecního zastupitelstva se shodli na tom, že zmíněných 20% nákladů bude financovat TJ Osek a obec Osek rovným dílem napůl, tedy každý uhradí 10%

nákladů. Na základě dohody nechala TJ Osek vypracovat projekt na rekonstrukci a související plán financování. Projekt zahrnuje opravu vchodu do sportovní haly včetně schodů, podesty, bočních zídek a elektroinstalace podhledů, prostor zádveří chodby, chodby hlavních kabin a dvou místností kabin (předpokládané náklady činí 521 130 Kč). Druhou částí projektu je rekonstrukce části zázemí sportovního areálu a oplocení v předpokládané výši 452 070 Kč. V současné době probíhá proces hodnocení podaných žádostí o dotaci.

Obec pronajme obecní pohostinství

Místní pohostinství je po třech měsících opět bez nájemce. Protože byla s předchozím nájemcem ukončena smlouva o pronájmu ke dni 30. září, na začátku měsíce října byl vyvěšen nový záměr. Blíží se sezóna plesů a každoročních tradičních akcí určených dětem i seniorům. Případní zájemci budou srdečně vítáni.

Zajímavá osobnost

Jan Babka: „Není důležité, jaký je ředitel, ale jaká je škola, kterou vede.“

Základní škola v Radomyšli má od července tohoto roku nového ředitele. Tím se stal sedmatřicetiletý Jan Babka, který s manželkou Monikou vychovává v nové zástavbě „Na Baborčici“ tři syny. Na pozici vystřídal Jiřího Pešlu, který nad vzděláváním dětí bděl dlouhých 22 let. V letošním školním roce se počet žáků vyšplhal na rekordní počet – 266 jich navštěvuje základní školu a 122 mateřskou. Jan, který dříve zastával pozici zástupce ředitele strakonické ZŠ Poděbradova, se musí také vypořádat

s probíhající rekonstrukcí tělocvičny a dalšími úpravami školy. Jaký byl jeho první měsíc s žáky a kolegy – učiteli? Pustil se hned na začátku svého ředitelování do razantních změn? Odpovědi na tyto a další otázky poskytl i naši zvědavé Moudré sově.

V rozhovoru, který jste poskytl krátce po zveřejnění výsledku výběrového řízení, jste mluvil o tom, jak těžko se bude z „Poděbradky“ odcházet. Jak loučení proběhlo a s kým nebo čím bylo loučení nejtěžší?

Loučení proběhlo na konci června společně s oslavou mého, dnes již bývalého, kolegy Ivana Křešničky. Dorazilo kolem 70 lidí a bylo to úžasné, i když pro mě s dost smutným nádechem. Loučil jsem se s v té době s "mojí" školou, úžasnými lidmi a skvělým kamarádem ředitelem Jiřím Johanesem. Asi proto to bylo tak těžké.

Oficiálně jste začal post ředitele zastávat 1. července. Podnikl jste nějaké kroky už před tím a byly prázdniny pracovní hodně náročné?

Před mým nástupem do Radomyšle jsem se setkal se všemi pedagogy školy, abych si udělal obrázek o fungování školy a mohl se na září co nejlépe připravit. Letošní prázdniny bych ale rozhodně nenazýval prázdninami v pravém slova smyslu. Spíš asi pracovní dovolenou.

Jaké byly zatím největší změny, které jste učinil?

Přestěhoval jsem ředitelnu, ekonomku školy a jazykovou učebnu, jejíž vybavení není ideální. Pracujeme na tom a věřím, že se nám brzy podaří vše dotáhnout do plánovaného stavu.

Rozhodl jste se nejmenovat žádného zástupce. Dá se bez něj chodit školy zvládnout? Nechybí vám pomocná ruka?

Jestli to nebyla chyba, to ukáže až čas. Ale pokud "přežiji" první rok, bude to už jen lepší. A pomocnou ruku doufám najdu u všech kolegů a kolegyní.

Máte pocit, že stále platí to, že je rozdíl mezi městskými a vesnickými dětmi?

Rozdíl určitě je. Děti ve městech mají více možností třeba z pohledu odpoledních aktivit. Někdy se mi ale zdá, že si toho neváží. Myslím ale, že to, jaké děti jsou, závisí hodně na rodině, kterou mají za sebou a ne na tom, kde bydlí.

Jaký pro vás byl první zářijový den? Jak náročný, co nového jste musel zvládnout, co jste prožíval?

Určitě byl náročný a nervózní. Co nového? Asi úplně poprvé jsem mluvil do školního rozhlasu, který jsem si musel předtím zprovoznit. To jsou chvíle, kdy potřebujete, aby věci fungovaly a ne na poslední chvíli hledat funkční mikrofon a kabel. To jsou situace, které vám v tu chvíli na klidu nepřidají.

Jaké předměty učíte a jaké kroužky vedete? Jaké další mimoškolní zájmové aktivity letos škola nabízí?

V letošním roce učím ve školních dílnách. V rámci školy nevedu žádný kroužek, ale již asi 5 let trénuji mladé nohejbalisty v TJ Radomyšl. Mezi školními kroužky máme Literárně-dramatický kruh, Dovedné ruce, Házenou, Přírodovědecký kroužek, Atletiku a Florbal pro holky.

Učitelské řady se trochu změnily - někdo odešel, někdo naopak přišel. Řeknete nám něco o Ladě Brandové, která učí prvňáčky a Františku Křešničkovi, který učí ve 2. třídě?

Řeknu asi jen to, že jsem moc rád, že se mi podařilo je přesvědčit, aby do Radomyšle nastoupili. A nebylo to vůbec jednoduché.

Jak důležité je mít v učitelském sboru mužské zástupce? Je to zásadní pro dobrou atmosféru, morálku dětí atd.?

Myslím, že ano. Moc chlapů ve školství není a je to škoda.

Sušká se, že jste udělal také razantní změny ve stravování dětí - ve školní jídelně. Je to tak?

Není. Informace o školní jídelně ke mně přicházely relativně často a z různých směrů, ale chci si na věc udělat vlastní pohled a neřešit vše na základě "jedna paní povídala". Nějaké změny určitě chystám, ale mluvit o nich zatím nechci.

Dětí každoročně přibývá. Je škola kapacitně připravena ještě na větší nápor dětí, který pravděpodobně v příštích letech nastane?

Na nárůst dětí zatím připraveni jsme. Otázkou je, jak velký a rychlý nárůst bude. Těžko se plánuje na jeden rok a ještě horší je plánovat třeba na pět let dopředu. Uvidíme, co bude dál.

Původně měly být letos otevřeny dvě první třídy. Kvůli odkladům nakonec vznikla jen jedna, ve které je 28 dětí. Je to hodně nebo je to podle vás v pořádku?

Je to hodně a zároveň je to v pořádku. Samozřejmě by bylo lepší mít dvě třídy po 14 dětech. Je rozdíl, jestli máte 14 nebo 28 dětí. Ale ekonomicky by to vzhledem k financování školství byla zátěž na dalších 9 let. Navíc dle informací, které mám, nás čekají dvě paralelní třídy v příštím školním roce. Ale to je zatím pouze předpoklad.

Jaký jste ředitel?

Začínající. To myslím, mluví za vše a každý, kdo někdy někde začínal, ví, o čem mluvím.

A jakým ředitelem byste se chtěl stát?

Jaký je ředitel není tak důležité. Důležité je, jaká je škola a já chci vést školu, do které budou žáci, rodiče i kantoři rádi chodit a v dobrém na ni vzpomínat.

S jakým rozpočtem budete hospodařit? Je dostačující nebo budou probíhat se starostou Lubošem Peterkou nějaká jednání např. o navýšení?

V srpnu jsem již zastupitelstvo městyse úspěšně požádal o navýšení rozpočtu na provoz o 500 000 Kč. Mým cílem je školu každý školní rok někam posunout a ne ho jen přežít. Přesně to by se nejspíš stalo bez tohoto navýšení. Navíc fungovat s rozpočtem, který jsem nesestavoval a převzal v polovině rozpočtového období, je už tak dost problematické.

Naši prvňáčci

Do první třídy ZŠ Radomyšl letos nastoupilo i několik prvňáčků z Oseka. Jsou to dvojčata Adina a Antonín Mandlovi, Isabela Housková, Štěpán Lojik, Lukáš Vodička a Rozárka Vámošová. Přejeme jim úspěšné první krůčky na cestě za vzděláním.

Připomínáme, že rodiče si mohou na obecním úřadě vyzvednout „Pastelkovné“ ve výši 500 Kč.

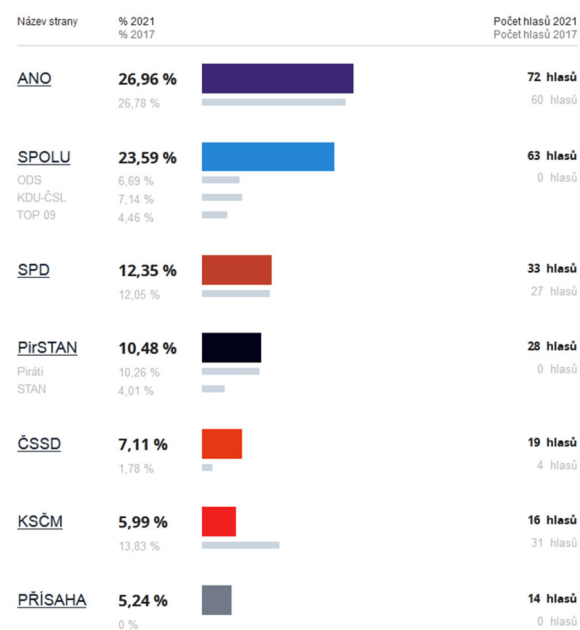
Lucie Mrkvičková

Volby 2021

O druhém říjnovém víkendu se v zasedací místnosti obecního úřadu sešli členové volební komise, kteří bděli nad řádným průběhem voleb. Předsedkyní byla paní Lucie Samcová z Malé Turné a krátce po otevření volební místnosti se dostavili první nedočkaví občané. V seznamu voličů bylo letos zapsáno 531 jmen. Právo volit využilo 269 občanů, 2 hlasy byly neplatné. Volební účast se zastavila na čísle 50,66%.

Výsledky voleb v Oseku

(celkem 267 platných hlasů)

Volební účast podle jednotlivých vesnic

Petrovice	22/28	78,57%
Rohozná	35/46	76,09%
Jemnice	24/44	54,55%
Malá Turná	19/39	48,72%
Osek	164/370	44,32%

Volební účast podle věku

18 - 30 let	37 občanů
31 - 40 let	37 občanů
41 - 50 let	53 občanů
51 - 60 let	46 občanů
61 - 70 let	47 občanů
71 a více	44 občanů

Komentář předsedkyně volební komise Lucie Samcové:

„Předsedkyní komise jsem byla letos poprvé. Každý rok si spravedlivě losujeme obálky s funkcemi. Ve volební komisi v Oseku jsem byla již počtvrté. Na volby se vždy těším, bývá tam dobrá parta. Člověk navíc prohodí i pár slov s voliči. Ti byli slušní, nikdo nedělal žádné problémy a vše proběhlo v pořádku. Do volebního výsledku se započítávají i klienti DOZP (těch je v seznamu voličů zapsáno 93), vždy se tak poníží procentuální výsledek. Letos bylo volit 5 klientů.“

Rady zahradnice Elišky Zahrada v barvách podzimu

Pomalu nám končí babí léto a s ním i vegetační sezóna. Na zahradě je ale stále spousta práce, kterou je třeba udělat, než napadne první sníh a my se budeme moci spokojeně usadit do křesla a odpočívat.

Podzimní výsadba stromků

Koncem září můžeme vysazovat spoustu rostlin a stromků, které jsme nestihli vysadit na jaře. Mnoho odborníků dokonce tvrdí, že podzimní výsadby jsou vhodnější než jarní. Půda je ještě dostatečně prohřátá z letních měsíců a na podzim bývá většinou dostatek srážek, které pomohou vysazeným rostlinám dobře se přjmout. Samozřejmě to neznamená, že bychom vynechali jejich zalivku. Díky teplé půdě nám rostliny taky lépe zakoření. Na podzim je vhodné vysazovat rostliny s balem u ovocných stromků. Stromky okrasné se mohou vysazovat i prostokořenné, dále se vysazují kanadské borůvky a další bobulové plodiny. Je důležité strom správně vysadit. Výsadbová jáma musí být dostatečně velká, měla by být 1,5 krát větší než je průměr balu a hloubka jámy by měla být max o 10 cm vyšší než je výška balu, abychom vysazovaný stromek „neutopili“. Před výsadbou je nutné narušit kořeny rostliny vyndané z květináče. Tím zabráníme vytvoření tzv. květináčového efektu. Můžeme přidat hnojivo s dlouhodobým uvolňováním, např. Silvamix. Jámu dostatečně prolijeme vodou, rostlinu zasypeme zeminou, kterou jsme vyndali z jámy a můžeme promíchat se zahradnickým substrátem. Není však vhodné původní zeminu jím zcela nahradit.

Výsadba trvalek a péče o ně

Vysazovat můžeme také trvalky. Ty vždy částečně zastříhneme, narušíme kořenový bal a umístíme do jamky. Trvalky, které už máme na zahradě, pohnojíme hnojivem s vyšším obsahem draslíku, aby jim dostatečně vyžrála rostlinná pletiva a ony nám lépe přezimovaly. Nezapomínáme ani na růže, kde je podzimní hnojení zvlášť důležité. U růží sklidíme všechny opadané lístky a odkvetlá květenství, aby nedošlo k dalšímu šíření houbových chorob v dalším roce. Postupně s klesajícími teplotami je přikryjeme buď chvojím, nebo zeminou, aby nevymrzly. Není nutné provádět nějaký výrazný sestřih, ten se udělá až v jarních měsících. U trvalek, které postupně zatahují, můžeme odumřelé části ponechat přes zimu. Zaschlé části budou rostlinu částečně chránit před mrazy, jen pokud by byla zima teplá a deštivá, je potřeba si dát pozor na plísňe a zahánění rostliny. Okrasné trávy jsou nyní nejkrásnější. Většina se vybarvila do zlatých a červených odstínů a zatím je můžeme nechat jen tak, ale než přijde opravdová zima, je potřeba je svázat, aby nedošlo k jejich vyhnívání. A takto svázané je necháme až do jara.

Na zimu je vhodné přikrýt nejen růže, ale také např. ořechokřídlec, mladé komule, hortenzie nebo stálezelené trvalky a dřevité pivoňky.

Vysazujeme tulipány, narcisy, krokusy, okrasné česneky a mnoho dalších. Je třeba si dát pozor, abychom cibulky nesázeli do příliš mokré půdy. Pak by mohlo docházet k jejich zahánění. Cibulky nikdy nevysazujeme za mrazu, nejvhodnější období pro výsadbu je září a říjen. Aby byla výsadba efektní, vytváříme tzv. hnízda. U větších cibulí postačí 3 – 5 cibulek v jednom, u menších jako jsou sněženky nebo ladoňky jich můžeme dát i 10. Ty vysazujeme mimo záhony, např. pod strom nebo okrasné keře, aby mohli zplanit a dál se rozšiřovat. Hloubka výsadbové jamky je zase 1,5 násobek velikosti cibule.

Do záhonů také můžeme dosazovat rostliny kvetoucí na jaře, jako jsou pomněnky, macešky nebo netradiční malé okrasné máčky nebo topolovky.

Sklizeň zeleniny a příprava na zimu

Skldili jsme většinu zeleniny, venku můžeme zatím nechat růžičkovou a kadeřavou kapustu, zimní pór. Ale abychom hned nemysleli na sníh a mráz, můžeme si ještě nasít ředkvičky a některé druhy listového salátu. Pokud by přišla větší zima, jednoduše je překryjeme netkanou textilií. Pokud se vám zachtělo vlastního česneku, je nejvhodnější doba obstarat si sadbu. Česnek je vhodné koupit sadbový, ne tedy ze supermarketu. Jednotlivé stroužky pak můžeme ještě namořit proti houbovým chorobám. S výsadbou česneku

ale počkáme až na začátek listopadu nebo do doby, kdy denní teploty nepřesahují 10 °C. Záhony po sklizené zelenině zryjeme a odplevelíme, není vhodné používat plevel jako zelené hnojivo, protože si tak můžeme jak pomoci kořenů nebo semen zaplevelit celou zahrádku. Pokud máme možnost, je dobré do záhonů zarýpat chlévský hnůj, nejlepší je koňský. Pokud máte prostory, kde je dostatek světla, ale nižší teplota kolem 10-15°C, můžeme zazimovat muškáty, fuchsie nebo mandevillu, oleandr a další. Odstraníme všechny oschlé listy, částečně je zastříháme, rostlinky zkontrolujeme, aby neměly škůdce. Přes zimu je opatrně zaléváme, abychom je nepřelili. Aby nám okna nezůstala prázdná, osadíme si podzimní truhlíky, do kterých použijeme různobarevné vřesy, které pak můžeme vysadit do zahrady nebo různé druhy drobných okrasných trav, podzimních aster nebo chrysantém, okrasné kapusty. Pozor na vřesovce a hebe. Ač se tváří, že vydrží „všechno“, tyto druhy nejsou u nás plně mrazuvzdorné. Doplnit je můžeme např. o drobné druhy skalníku nebo břečťanu, okrasné dýně nebo podzimní plody šípku, ptačího zobu nebo květenství orobince a třtiny křovištní.

Podzimně osázený truhlík. Vřes, okrasná kapusta, libavka a ostřice.

Listí, kam se podíváš

V neposlední řadě nesmíme na podzim opomenout hrabání listí. Odstranění všeho spadaneho listí a plodů spadanych ze stromů je důležité. Nikdy bychom ho neměli v zahradě nechávat, a to ani pokud nemáme vyložené anglický trávník. Mohou se v něm šířit houbové choroby, které by pak následně mohly napadat i ovocné a okrasné stromy a i samotný trávník poškodit. Při hrabání listí také odstraníme odumřelé části trav, takže se nám v trávníku nebude tak snadno šířit plíseň sněžná. Shrabané listí dáváme na kompost, mimo listí s ořešáku, to nikdy do kompostu nedáváme, listy totiž obsahují alkaloidy, které by spíše kompostu uškodily. Trávník pohnojíme hnojivem s vyšším obsahem draslíku a fosforu.

Zatím si ještě užijme poslední teplé dny, při kterých nebudeme zahálet. Budeme se věnovat zahradě, která se nám za to v příštím roce bohatě odmění.

Eliška Topková

V zámeckém parku se hrálo „na pravdu“

V neděli 5. září se na pódiu vystavěném v zámeckém parku odehrála divadelní hra s prostým názvem „Pravda“. Čtyři herci Scény (stále) mladých při Divadelním spolku Čelakovský Strakonice nastudovali příběh francouzského autora Floriana Zeller a hned první scéna naznačovala, že obsah hry bude poněkud pikantní. Na improvizované posteli se tam oddávali milostným hrátkám zaneprázdněný byznysmen Michel (František Smola) a přitažlivá lékařka Alice (Lenka Břicháčková). Všímavý divák však zpozorněl hned po několika slovech. Z těch zcela jasně vyplynulo, že vše nebude tak, jak by se mohlo zdát. Michel je totiž Alicin milenec a zároveň nejlepší přítel jejího manžela Paula. Ten prý je v poslední době nějak posmutnělý. Zatímco si Michel s urputným úsilím a co nejrychleji zapíná košili a natahuje ponožky, Alice rozvíjí úvahu nad tím, jaké by to bylo, kdyby si všichni na světě říkali už jen pravdu. Tíží jí totiž svědomí. U Michela její myšlenkové pochody vyvolají zděšení. „To by byla hrůza. Učiněná noční můra. Kdyby si lidé ze dne na den přestali lhát, nezbyl by na zemi jediný pár. Vlastně by to byl konec civilizace.“ Rozpor mezi tím, zda je lepší říkat pravdu nebo lhát a co to vlastně pravda je, se táhne jako nit celým příběhem. Michelova manželka Laurence (Ivana Přibová), která se vzorně stará o dceru a domácnost, možná něco tuší. A Paul (Radek Dingo Klaban), Alicin manžel? Ten chodí hrát s Michelelem o víkendech tenis. Další dějství nakonec odkrývají pravdu, která je pro Michela hořká. Alice, která neunesla pocit viny a se svou nevěrou se Paulovi svěřila, zjišťuje, že ten už o celé záležitosti dávno ví. Navíc to ví i Michelova manželka Laurence. A ta má již několik let milostný poměr pro změnu s Paulem. Tak získává milostný trojúhelník ještě jednu hranu a donutí Michela nešťastně deklamovat: „A vy jste mi všichni tak lhali?“

Zámeckým parkem se nesly salvy smíchu početného obecenstva. „Ten den vyšlo perfektně snad všechno. Počasí bylo krásné, v zahradě byla skvělá akustika, přišlo hodně diváků a já jsem se vrátila do mě tak známých prostor,“ říká Lenka Břicháčková, která v DOZP pracovala s přestávkami od roku 2001. Ačkoliv zde již

několik let nepůsobí, vzpomíná ráda hlavně na klienty, kteří jí chybí. „Rejža (Václav Slanař) ví, jak rozdat role. Nechává nás, abychom postavu pojali po svém. Také rád říká, že pohádky publiku hrát nebudeme. Tato hra je ze života. Každý se v nějaké postavě pozná – buď toho, kdo podvádí, nebo toho, kdo je podváděn.“ Praktické minimalistické kulisy se rychlostí blesku měnily z lože nevěrníků na gauč potažený po domácímu pletenou dekou nebo upocenou lavici v areálu tenisových kurtů. „Kulisy jsou dílem Františka. Je truhlář a je velmi šikovný. Je to vlastně systém beden, ze kterých se dá vytvořit leccos.“ Herci nevydechli ani na chvíli, především právě František. Objevil se totiž v každém dějství a hodinu a půl pusy nezavřel. Čtveřice herců se již pustila do naskoušení nové hry. „Bude to komedie a zatím prozradím jen to, že bude z 80. let. Teprve začínáme, premiéru budeme uvádět v únoru příštího roku. Do Oseka určitě rádi opět zavítáme,“ slibuje Lenka.

Lucie Mrkvičková

20. století – století dvou světových válek

Druhá část

Většina národa s Protektorátem a fašistickou nadvládou nesouhlasila. Mnozí Češi už po vyhlášení Protektorátu emigrovali a v zahraničí vstupovali do protihitlerovských armád, jiní se účastnili odboje v Protektorátu. Spontánně vznikaly odbojové skupiny v továrnách, v armádě (Obrana národa), mezi intelektuály, sokoly, hasiči (Petiční výbor Věrní zůstaneme, Politické ústředí). Tyto skupiny sjednocením vytvořily tzv. ÚVOD (Ústřední vedení odboje domácího) a byly ve spojení s londýnskou vládou. S ní byl v kontaktu i předseda 2. protektorátní vlády generál Eliáš (po

odhalení byl popraven, to však nezabránilo tomu, aby byl po roce 1945 prohlášen za zrádce). Vznikaly i komunistické odbojové skupiny orientované na Moskvu. Činnost odbojových skupin přinášela protektorátním úřadům problémy. Proto Hitler jmenoval novým protektorem R. Heydricha. Události z doby působení Heydricha, jeho konce i tzv. heydrichiády jsou všeobecně známé. Odbojáři byli zatýkáni, popravováni, ale odboj pokračoval. Dokonce sílil tak, jak německé armádě docházely síly. Šlo o různé sabotáže, partyzánskou činnost, přípravu ozbrojeného odporu.

Partyzáni působili i v našem okolí, ale jejich činnost není řádně zdokumentována a asi po téměř osmdesáti letech sotva zdokumentována bude. Partyzáni si pochopitelně nemohli vést záznamy o svých úkolech a činech a v nové republice na dokumentaci nebyl nejspíš čas, nebo chuť. Několik zmínek, či vzpomínek na přítomnost partyzánů přináší Kronika str. 305.

Na ozbrojený odpor se připravovala vojenská odbojová organizace Rada tří, spolupracující s londýnskou vládou. K ní patřila i strakonická NIVA. Připravovala se na pomoc americké armádě a na pomoc při zajišťování pořádku na osvobozeném území. K Nivě patřili i Osečáci bratři Václav a František Divišové. Bývalí důstojníci a legionáři museli z protektorátní armády odejít, ale zůstávali v okrese a aktivně se do činností NIVY zapojili.

Mladší bratr Václava a Františka Eduard byl aktivním hasičem a členem okresního vedení hasičů. I on se zapojil do odboje a byl v roce 1944 zatčen a uvězněn v Terezíně. Společně s ním byl zatčen a uvězněn velkoturenský řídící učitel Jindřich Hrdlička. 5. května 1945 z Terezína, oba nemocní tyfem, odešli. Diviš zůstal v Praze, kde 17. května zemřel. Hrdlička se dostal domů. V oseckém zámku už byli Američané a jejich vojenskému lékaři se podařilo Hrdličku zachránit.

V dubnu 1945 vyzýval zahraniční rozhlas k zakládání revolučních národních výborů. Byl založen i v Oseku. Jeho členy byli Jaroslav Berkovec, Jan Felbáb, Jan Flandera, Jan Haloun a Vladimír Michálek. 5. května vystoupil z ilegality. Stejný den se utvořila i místní ozbrojená jednotka. Jejím velitelem byl hajný Klíma. Ozbrojená jednotka hned navázala kontakt s Nivou. Jednotka měla hlídat všechny přístupové cesty k Oseku. Její činnost skončila už následující den, 6. května o páté hodině odpolední přijel silnicí od Kbelnice první americký tank a po něm další.

Revoluční národní výbory se v ostatních vsích obce pravděpodobně nevytvořily, ozbrojené hlídky 5. května se vytvořily v Petrovicích a v Jemnicích. Možná i v Malé Turné a Rohozné,

ale o tom prameny chybí. V Petrovicích už 5. května hlídka zajala několik německých vojáků. Odzbrojila je a předala do sběrného tábora u Přešťovic. K dramatictější situaci došlo v Jemnicích. Tam se hlídající Jemničáci střetli s několika německými vojáky. Došlo na střelbu, jeden německý voják byl zastřelen, jeden zraněn, ostatní zajati. Hlídka zastavila ještě osobní auto. Německý kapitán se nechtěl vzdát, raději obrátil zbraň proti sobě. I tyto hlídky ukončily činnost 6. května po příjezdu americké armády.

Naštěstí v našich obcích v závěru války k žádnému krveprolití nedošlo. Naším okolím procházeli nejdříve němečtí dezertéři, většinou šlo o žáky vojenských škol, mladistvé, skoro děti, kterými Hitler nařídil doplňovat rozpadající se frontové oddíly. V samém konci války tudy prchaly vycvičené a vyzbrojené vojenské oddíly. Pokud se jim narychlo vytvořené hlídky, nevycvičené, špatně vyzbrojené, ale plné entusiasmu, postavily, došlo k masakru. 5. května do Strakonice došla zpráva, že se od Nepomuku blíží americká armáda. V Strakonici byly vyvěšovány československé prapory, odzbrojování Němců a soustřeďování do restaurace U Švehlů. Vznikly vojenské hlídky. Velení celého povstání se ujala Niva. Se strakonickou německou posádkou dojednala odchod do Českých Budějovic, odkud se němečtí vojáci chtěli dostat do Rakouska. Přes zákaz velitelů Nivy zaútočit na ustupující posádku, někdo z hlídky před Masarykovou ligou na německé vojáky vystřelil. Výsledkem bylo devět mrtvých členů revoluční hlídky. Německá jednotka pokračovala v cestě. V Cehnicích se situace opakovala. Útok zaplatilo životem sedm lidí. Naštěstí měli Němci naspěch, nestačili zmasakrovat celou ves.

6. května 1945 pro naši obec válka skončila. Americká armáda tady zůstala až do podzimu. V oseckém zámku byli ubytováni velitelé a také vojenský lékař a kuchař. Ostatní vojáci byli ubytováni po chalupách. Měli své vlastní postele s matracemi plněnými pravými koňskými žíněmi. Stravovali se společně v zámku. Svým domácím často přinášeli konzervy, čokoládu i jiné potraviny. Vojenský lékař ordinoval i pro lidi v celém okolí. U nás bydleli čtyři vojáci. Jeden z nich se se mnou chtěl přátelit, měl prý doma stejně starou dcerku. Jenže mně se zdál veliký, hřmotný, bála jsem se ho, a tak z kamarádství nebylo nic. Jinak mezi Američany a domácími panovaly velice přátelské vztahy. Američané po příjezdu s Jemničáky stavěli máj, v Oseku se zúčastnili společné taneční zábavy. Američané ubytovaní v Oseku po chalupách se vzájemně navštěvovali, stejně tak, jak se navštěvovali jejich „domácí“. Jeden z vojáků pocházel z rodiny dřívějších českých vystěhovalců a uměl česky. Ten byl jako tlumočník velice ceněn. Rád vyprávěl

o životě v USA. Byla jsem svědkem jeho vypravování, jak v Americe mají rádia, co ukazují obrázky, i po jeho odchodu posměchu dalších posluchaček, že v Americe rádia ukazují straky na vrbě. Uplynulo sotva deset let a osecký výbor žen zakoupil a věnoval jemnické škole první tehdy vyráběný televizor s maličkou obrazovkou. Mezi dárkyněmi byly i ty, které se tak smály „strakám na vrbě“. Vzpomněly si na Američanovo vyprávění? Američané byli i v okolních vsích. V Rohozné se americkému vojáku Cronnerovi zalíbila Amálie Pítrová a známost skončila sňatkem.

Američané v Oseku zůstali do podzimu. Osečáci pro ně nacvičili dožínky s tradičním programem. Nakonec se všichni rozloučili na nádvoří zámku oslavou s hudbou a proslovy. S vojáky odjela i Amálie Cronnerová.

Život šel dál a vzpomínky na Američany a také na obrovskou radost a úlevu, že skončila krutá válka, pomalu upadají v zapomenutí. Jen jednou za rok si vzpomeneme při kladení věnců u památníků konce války. Už šestasedmdesát let žijeme v míru. Ne všechny státy planety mají takové štěstí. Na řadě míst válka pořád lidi týrá. Naříkáme nad omezeními, která přináší současná pandemie. Umíme si vůbec představit, jaká omezení a utrpení přináší válka? Přejme si, aby už lidé konečně dostali rozum, aby se dokázali domluvit a aby slovo válka patřilo jen do historie.

Jana Vačkářová

Rozkvetlý Domov pro seniory v Oseku

Dozvuky léta v podobě bohatě osázených truhlíků kolem altánu, v oknech a okolí vchodu do budovy, můžete vnímat, když půjdete kolem Domova pro seniory v Oseku. Tamější obyvatelé si letos dopřáli květinovou výzdobu hýřící nejrůznějšími barvami. Při kávě si tak mohou vůni květů vychutnat alespoň do té doby, než se vlády ujme mráz a chlad.

Osečtí hasičští veteráni jsou třetí nejlepší v okrese

Letošní sezóna hasičských soutěží se rozběhla na začátku června. Ta je vždy zahájena okrskovou soutěží, která se v tomto roce poprvé konala v Jemnicích. Své síly zde změřila družstva z Oseka, Velké Turné a Jemnic. Družstvo oseckých veteránů se o následujících víkendech rozjelo do všech koutů strakonického okresu, aby poměřilo síly s konkurenčními týmy. Nejvíce se jim dařilo v Čejeticích, kde skončili druhí. „Zajímavá byla tradiční noční soutěž v Novosedlech. Závody se tam rozbíhají po 23. hodině večer, až padne tma. Zaběhli jsme dobře a byli jsme třetí v pořadí. Stejně umístění jsme vybojovali i ve Vacenovicích, naopak příliš se nezadařilo v Dřešíně nebo Záhorčicích, kde jsme dostali „enko“. Právě v Záhorčicích je soutěž pořádána v krásném hasičském areálu, záhorčický tým je totiž extraligový,“ vysvětluje starosta SDH Osek Jindřich Babor. Letos se museli velkou část sezóny obejít bez Marka Brejchy, který byl zraněný. Nahradil ho Petr Kozohorský z Oseka. Sezóna skončila 17. září a na slavnostním vyhlášení výsledků v Čejeticích získalo naše družstvo pohár a hodnotný potravinový balíček náležející třetímu nejlepšímu týmu. Oceněny byly nejlepší týmy mužů, žen i veteránů. „Třetí místo nás velmi těší. Měli jsme ambice být o jednu příčku lepší, ale druhé místo nám nakonec bohužel uteklo. Slavnostní předávání bylo velmi povedené. Odehrávalo se v čejetickém sále, nechyběla kapela, sešla se většina týmů a byly připraveny hezké ceny,“ dodává Jindřich Babor.

Tým oseckých veteránů při předávání cen v Čejeticích. Nahoře zleva: Michal Formánek, Josef Šindelář ml., Jindřich Babor, dole zleva: Miroslav Brejcha, Ivan Rác

Výsledky okresní hasičské soutěže:

Muži: 1. Nové Kestřany, 2. Vacovice, 3. Jelnědno, 4. Rovná, 5. Litochovice

Ženy: 1. Jelnědno, 2. Štěchovice, 3. Nové Kestřany, 4. Novosedly, 5. Střelské Hoštice

Veteráni: 1. Dřešín A, 2. Štěchovice, 3. Osek, 4. Černětice, 5. Střelské Hoštice, 6. Dřešín B, 7. Mladějovice, 8. Poříčí, 9. Čejetice, 11. Čestice

Lucie Mrkvičková

Hmotná sbírka pro děti i potřebné (aneb jak jste pomáhali)

S příchodem 1. září začíná každoročně výuka také na dětském oddělení nemocnice ve Strakonici. Ačkoliv by se mohlo zdát, že nemocné děti nemají na učení ani pomyšlení, zajímavé aktivity, které pro ně připravuje tamější učitelka Jitka Lojtková z Oseka, jim mohou pomoci odpoutat se od myšlenek na nemoc a zabavit se ve chvílích nudy. Cílem hmotné sbírky, kterou obecní úřad uspořádal v měsících srpnu a září, bylo posbírat a věnovat oddělení kreativní potřeby, vzdělávací hračky nebo knížky. Druhá část sbírky byla určena pro Azylový dům ve Strakonici, který od loňského července vede pan Petr Černý. Sem mělo putovat nevyužité nádobí, oblečení, hračky nebo trvanlivé potraviny.

Místnost obecního archivu se začala uspokojivě plnit již v prvním týdnu trvání sbírky. Věcí pro Azylový dům bylo nakonec tolik, že naplnily tři osobní auta. Ruku k dílu přidali zaměstnanci obce v čele s panem Václavem Pelcnerem, kteří zajistili převoz darů.

Azylový dům poskytuje přechodné ubytování rodinám, osamělým matkám i otcům s dětmi, kteří nemají možnost zajistit si jiné bydlení. K dispozici je 12 ubytovacích jednotek s celkem 45 lůžky. „V současné době máme obsazených osm ubytovacích jednotek. Jedná se převážně o rodiny s dětmi od narození až po 12 let,“ upřesňuje Petr Černý. V přízemí budovy je umístěna noclehárna pro bezdomovce. Ta je přístupná od 19:00 do 7:00 a nabízí sedm volných lůžek. „Zatímco v létě mnohdy zeje noclehárna prázdnou, v zimě se nám tady zájemci o místa perou. V době covidu byla noclehárna přístupná i ve dne, ale vše podléhalo přísným pravidlům,“ říká Petr Černý. Společně s ním pracuje v azylovém domě dalších 5 zaměstnanců. „Práce je to bezesporu náročná hlavně psychicky. Naši klienti jsou často chyceni v dluhových pastech, nejsou schopni složit kauci

do začátku bydlení, která se šplhá i k 50 000 Kč. Často zde zůstávají a hledají si nové místo až například po jedenácti měsících pobytu u nás. Maximální doba, po kterou u nás mohou zůstat, je rok. Je tady bohužel i omezení věkem. Sám jsem zažil nucený odchod klientky, která dovršila věk 65 let. Azyl potom našla v Praze u Armády spásy. Občas dochází i k nucenému vystěhování klientů, kteří nespolupracují. Mnohdy zasahuje i policie,“ popisuje peripetie práce Petr Černý. „Hlavu si čistím s rodinou a také historickým šermem. Díky kurzům na psychohygienu a prevenci syndromu vyhoření vše dobře zvládám.“ Do azylového domu jsme díky vaší vůli pomoci mohli odvézt velké množství oblečení pro děti i dospělé, knihy, několik krabic nádobí i potravin a několik desítek plyšových hraček.

Na dětském oddělení strakonické nemocnice nás s úsměvem vítal primář MUDr. Martin Gregora, vrchní sestra Hana Furišová i Jitka Lojíková. Nemocné děti díky vám zabaví obrázkové knihy v českém i anglickém jazyce, několik krabic skládaček a výukových i vědomostních her, množství kreativních potřeb i dřevěných stavebnic. Jitka Lojíková: „Na dětském oddělení nemocnice Strakonice, a. s. funguje Základní škola při zdravotnickém zařízení, kde jsou vzdělávány převážně děti od 1. do 9. ročníku ZŠ ve všech všeobecně vzdělávacích předmětech. Snažím se kombinovat různé metody výuky a probrat všechny předměty, aby čas strávený při pobytu v nemocnici byl plnohodnotně využit a hospitalizované dítě se mohlo bezproblémově zapojit a navázat výuku v jeho kmenové škole. Děti jsou často vystaveny stresové zátěži, která je způsobena např. náhlou změnou prostředí, musí podstupovat různá nezbytná vyšetření, čekají s obavami na výsledky jejich zdravotního stavu, jsou v nejistotě, kdy se opět budou moci dostat domů apod. Tyto okolnosti mnohdy ovlivňují i celkový vyučovací proces. Někteří na tuto stresovou zátěž reagují různými projevy chování. Menší děti jsou většinou smutné, plačtivé, nesoustředěné, ty starší reagují podrážděně, apaticky, nic je nezajímá. Proto je důležité být připravena okamžitě řešit tyto vzniklé situace. Snažím se je rozptýlit nějakou smysluplnou činností vedle klasického učení, nabídnout jim didaktické pomůcky, dát jim řešit opakovací úlohy z probrané školní látky v netradiční podobě, aby je to zaujalo a bavilo. Hledám pro ně způsoby, jak dělat i něco kreativního, aby zaměstnaly ruce a neměly možnost přemýšlet a zaobírat se negativními myšlenkami. Určitě je to pro mě práce smysluplná a těší mě, že mohu být hospitalizovaným dětem k dispozici a mít možnost je podpořit.“

Všem, kteří se do sbírky zapojili, ze srdce děkujeme!

Předávání darů v nemocnici. Zleva: starostka Jitka Brejchová, Jitka Lojíková, Lucie Mrkvičková, vrchní sestra Hana Furišová a MUDr. Martin Gregora

Příspěvek čtenáře

Úvaha a výzva II

„Obec Osek jsem poprvé navštívil....“, to je začátek úvahy Pavla Hakra z minulé Moudré sovy, který mě zaujal. Napadlo mě, že by to mohl být zajímavý sloupek (miniseriál) nás „náplav“. Bylo by zajímavé se podělit s ostatními o důvody a pohnutky, proč a jak jsme se v Oseku ocitli, co nás k tomu vedlo a jak zpětně hodnotíme své rozhodnutí. Abych tedy šel příkladem...

Milí sousedé,
obec Osek jsem poprvé navštívil v roce 1984. Manželka byla jmenována do funkce ředitelky Školy v přírodě v Petrovicích v bývalém mlýně Větrov a já z odbytu ve VTŽ Chomutov předsedal na zcela jinou práci. Oblékl jsem montérky a pustil se do zajišťování provozu školy – vše od elektřiny, vlastního vodovodu, čistírny odpadních vod, odvozu dětí k lékaři a samozřejmě nákupy proviantu a dalších oprav.

Kromě toho nutné terénní úpravy a samozřejmě v zimě sníh, v létě tráva a mezi tím listí. S ohledem na velikost areálu přemýšlím, jak jsme to vše zvládli. Díky problémům s provozem jsem získal spoustu kamarádů a šikovných řemeslníků. Za všechny musím zmínit alespoň Vaška Šípka. Ten nám pomohl se všemi zednickými nedodělkami a opravami. Řekl bych, že si s námi docela užil. Zkraje jen vrtěl hlavou nad kvalitou prací, ale zvykl si a každý jeho zásah znamenal výrazné zlepšení stavu objektu. Stejně k opravám přistupovali ostatní místní řemeslníci a dodatečně jim za to děkuji.

Po roce 1989 začaly narůstat problémy s financováním provozu stálých škol v přírodě a

změněm provozovatelů, nejdříve na Odbor školství Kladno a následně na Středočeský kraj, který nakonec objekt prodal.

My jsme stáli před rozhodnutím, zda se vrátit do bytu v Chomutově nebo řešit nové bydlení v Oseku. Do Chomutova se mi moc nechtělo, ale na stavbu klasického domku jsem si už také netroufal. Zcela náhodou jsme narazili na přijatelný kompromis, kdy firma nabízela netradiční dřevostavbu z vojenských bedýnek.

ZA CENU BYTU DŮM – 12 600,- Kč/m².

To byl slogan firmy. Vybrali jsme typ, upravili vnitřní dispozici a bylo rozhodnuto. Na jaře se koplo do země a v září jsme se stěhovali.

A tak se z nás stali občané Oseku, „bedýnkáři“, jak nás nazval soused Petr Prskavec. Nikdy jsem svého rozhodnutí nelitoval a žiji si v Oseku naprosto spokojeně.

Obec je nadstandardně vybavená. Její rozvoj nastartoval první starosta Míla Kinkor a dnes už se díky tomu může obec dál rozvíjet.

Za samozřejmost považujeme čističku odpadních vod, vodovod, plyn, chodníky, cesty, zasítované stavební parcely a další a další akce, aniž bychom si uvědomili obtíže spojené s realizací.

A tak se dostávám k druhé výzvě Pavla Hakra – CHOĎTE NA ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA. Snažím se chodit na zasedání zastupitelstva prakticky od počátku. Získávám tím nejen přehled o připravovaných akcích, ale i o problematice jejich realizace (zajištění projektů, dotací, spousty povolení a vyjádření, na vše výběrová řízení, závěrečná vyhodnocení atd.)

Díky tomu vím, jak náročné je dnes realizovat i ty zdánlivě nejjednodušší záměry a cíle, a tak se cítím, ač „náplava“, trochu víc občanem Oseku a součástí dění v obci.

Proto se připojuji k výzvě – CHOĎTE NA ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA a seznamujte se s řešením problémů obce. Je to lepší než bez znalosti problematiky nesmyslně kritizovat, šířit nezasvěcené názory, případně rozesílat anonymní stížnosti.

A navíc, zatím jsem neměl problém s rozhodováním, komu dát u voleb svůj hlas.

Bohumil Pajdla, Osek 104

Osecké děti zažily dobrodružné putování kolem světa

„Mami, chtěl bych vylézt na Mount Everest“, „Pojedeme letos k moři?“, „Proč nevyrazíme na safari do Afriky?“ „Chtěl bych doletět raketou až na Měsíc“. Že jste taková a podobná dětská přání slyšeli už mockrát? Letos v létě se mohla vyplnit všechna najednou. Když nemohly děti do světa, přišel svět za nimi. Pokud jste byli poněkud nesví

z toho, že jste v srpnu viděli v Oseku růžové delfíny, kam jste se podívali a měli jste pocit, že na vás při cestě autem do Jemnic upřeně zírají z křoví dva mimozemšťané, nebojte se. Nezdálo se vám to. Tvořivé členky oseckého Svazu žen totiž po večerech malovaly, stříhaly a lepily a pestrobarevné kulisy provázely zvědavé cestovatele na všech čtyřech dobrodružných cestách.

Zpráva, že se v okolních kopcích potuluje bájný Yetti, vyvolala pozdvižení. Jeho stopy dovedly děti až na vrchol kopce Chlum, který se v jejich fantazii stal himalájskou osmitisícovkou. Poté, co se v základním táboře důkladně rozcvičily několika dřepi, začaly slézat strmý kopec a cestou přemýšlely o tom, co nesmí horolezci chybět v batohu, ukládaly si do paměti, co vše vidí kolem sebe, nebo hledaly obří Yettiho stopu. Ten na ně za odměnu trpělivě čekal na vrcholu, s úsměvem a zdviženým palcem.

Na cestě vyprahlou africkou pouští děti počítaly, kolik banánů uveze na hrbu takový dromedár, v oáze hledaly kapku životodárné vody na osvěžení, přátelský krokodýl Chňapík je zvědavým okem sledoval při počítání délky řeky Nil a uhýbaly před jedovatými zuby hada zavěšeného na stromě.

Cesta po oseckých mořích byla vskutku autentická. Kdo se vydal na značený okruh den po dešti, došel do cíle s bahnem až za ušima a v botách mu šplouchalo...no, jako u moře. Na piráta zavolaly roz dováděné děti „Ahoj“ a on jim za odměnu prozradil důležité informace o světových stranách, v bahně u cest nebzučely obyčejné české mouchy a komáři, ale pomrkávaly na ně pestré medúzy, vystrkovali nos mečouni a tři přání nabízela splnit zlatá rybka. Součástí cesty bylo také zhotovení loďky z papíru nebo soustředěné skládání kousků lastury ukrývající perlu.

Dějovou osou poslední cesty, která dovedla malé cestovatele až do vesmíru, byl příběh dvou mimozemšťanů, kteří přistáli poblíž Oseka, ale ve všem tom zmatku zapomněli, odkud přiletěli a dokonce i jak se jmenují. Cestovatele proto požádali o pomoc. A ti se vydali hledat poztracené papírové planetky, dělali kotouly na připravené podložce ve stylu koulení Uranu, točili obručí podobně, jako si Saturn drží své prtsence a využili také svůj důvtip při luštění tajemné zprávy z vesmíru.

Aby si mohli nadšení dobrodruzi sdělit dojmy z výprav, pochlubit se zápisky ve svých cestovatelských denících a pobavit se s kamarády, bylo pro ně připravené zábavné odpoledne v prostorách u místního pohostinství

spojené s opékáním vuřtů a dováděním ve skákacím hradě. Zážitky z poznávání světa si odneslo 70 dětí z Oseka i okolí.

Na cestu do Afriky se vydaly také Ester a Laura Šenderovi

Vzpomínky na léto v Montessori zahradě ve fotografii

Bumtarata bum bum bum...

Malí skřítkové

A je tu opět čas dušiček...

Krajinu prvních listopadových dnů zahaluje mlha, svou nostalgickou scénérií zvýrazňuje tesknou atmosféru podzimu. Život v přírodě ustává, usíná, nastává dlouhé období klidu. Skoro by se zdálo, že tomu nikdy nebude jinak. Právě v tyto dny si více než jindy připomínáme ty, kteří už od nás odešli. Ještě před časem žili s námi - žili své osudy tak podobné našim, chodili po cestách, po nichž my dnes chodíme sami a dělili se s námi o radosti i žaly. Myslíme v těchto dnech na všechny naše blízké, jejichž pozemský osud se naplnil a oni odešli od nás tam, kam nedohlédneme.

Květy, které klademe na místa jejich posledního odpočinku, jsou viditelnou připomínkou našeho vzpomínání a naší lásky, jež trvá i za onu hranici, oddělující živé od mrtvých. Vzpomínka se stává příležitostí k blaženým návratům do dnů, kdy naši blízcí byli s námi tak samozřejmě, tak každodenně, že nám ani nepřišlo na mysl, že by tomu někdy mělo být jinak. Hledáme-li, kde se s nimi nejspíš můžeme setkat, pak zbývá krajina dětství, ten blažený stav myslí, do níž ještě nezasáhl stín loučení. Stojíc u místa posledního odpočinku lidí nám drahých, aspoň v duchu s nimi rozmlouváme o všem, co bychom jim tolik chtěli říct. V čem je vlastně smysl této naší vzpomínky? Snad by měla být především pramenem povzbuzení k tomu, abychom trpělivě kráčeli po cestách nám určených tak jako oni před námi a došli k naplnění smyslu života na této zemi. Pociťujeme zároveň i něco jako vděčnost nad tím, že náš život trvá a přináší nám stále příležitost vykonat ještě něco dobrého.

Klademe svou kytíčku a zaplavuje nás vlna vděku. Beze slov naše srdce děkuje za to, čím pro nás ten, komu ji dáváme, byl, a čím v naší mysli zůstává. Jsme s těmi, za nimiž sem přicházíme, spojeni tisíci neviditelnými vlákénky, stejně tak jako oni jsou spojeni s životy našimi.

Procházíme starou brankou zpět do našeho rušného a spěchajícího světa, do světa živých. Procházíme jí tak jako mnozí před námi a mnozí po nás. A ať si to uvědomujeme nebo ne, za tou brankou zanecháváme kus sebe. Krajinu stále zahaluje listopadová mlha, ale tu a tam se slunci podaří tou mlhou proniknout....

Jitka Pavlíková

Fotografie kříže a lípy stojící v poli u lesa Háčku bude dominovat připravovanému kalendáři pro rok 2022. Další 12 fotografií Jaroslava Kadlece, klienta DOZP, zachycují kaple, boží muka a kříže v našich vesnicích. Kalendář bude připraven k prodeji na konci letošního roku.

Poezie

Ozvěna léta

Jablka voní ze zahrady
a z polí dýchá už jen chlad,
kéž by teď dlouho zářil v nás
odlesk hřejivých letních krás.

Cítím chuť pozdních ostružin,
s ní vchází soumrak, vchází stín,
kéž by teď dlouho zářil v nás
odlesk hřejivých letních krás.

Léto se loučí kvapně, potají,
zoraná pole teskní a čekají
kéž by teď dlouho zářil v nás
odlesk hřejivých letních krás.

Už jenom přání nám teď zbývá,
když mlha stoupá a váhavě se rozednívá,
kéž by teď dlouho zářil v nás
odlesk hřejivých letních krás...

Píseň deště

Děšť tiše pláče za oknem
podzim tu bude každým dnem
děšť co nad poli se snáší
svou mokrou dlaní svíčky zháší.

Na záhoně astry rezaví
kdo teskní stíny uzdraví...
Když babí léto pluje povětrím
jde s ním chlad a jde s ním stín.

Střípky slunce lovím z paměti
když už tak málo hřeje podletí
když děšť tiše pláče za oknem
a podzim tu bude každým dnem.

Podzimní nálada

Stesk duši zaplavuje
když babí léto pluje
a stíny se násobí.

Podzim se přibližuje
od strnišť vítr duje
a list padá do vody.

Stříbřitá vlákna chytám
a teplé dny jsou tytam
když chlad se přikrádá.

U cest teď hoří šípky
jsou naplněny sýpky
a vládne už podzimní nálada.

Krajina ojiněná do mlhy se halí
a my zkřehlí jak ptáčci malí
se chceme též někde hrát ...

Jitka Pavlíková

Pečený čaj podle Magdy

Co budeme potřebovat:

2 kg ovoce / např. rybíz, ostružiny, rakytník,
švestky, jablka apd. /
2 kg cukru
citrón na kolečka
1 lžička skořice
4 hřebíčky
1/8 l rumu

Vše smícháme, vložíme do pekáče a pečeme při
200°C asi půl hodiny. Horké plníme do skleniček
a otočíme dnem vzhůru. Dobrou chuť!

Magda Šípková

Dvanáctiletý Jakub Malý z Oseka: „Ze všeho nejradši mám běh vodou.“

Gladiátor, predátor, Spartan? (rozuměj – ne příznivce pražského fotbalového klubu, ale obyvatel starověké Sparty) Ti všichni oplývají mrštností, rychlostí, vytrvalostí i silou. Protože i v moderní době nejsou tyto schopnosti k zahození, objevily se v posledních letech závody, při kterých organizátoři připravují pro nadšence tratě plné nástrah, překážek a úkolů. Podlézt, přelézt, přeskočit, unést těžký náklad... a to vše v co nejkratší době. Dvanáctiletý Jakub Malý z Oseka pravidelně měří síly se svými vrstevníky v několika závodech v sezóně. Jeho otec Libor se závodů účastní v kategorii dospělých. Jakubova matka Alena přiznává: „Všechno jsem to vlastně spískala já. Manžel Libor běhával pravidelně každé ráno a nás tak také pravidelně probouzel velmi brzy jeho budík. Vymyslela jsem si na něj „pomstu“ v podobě voucheru na army race. A tak to všechno začalo...“ Odtud byl už jen krůček k tomu, aby se závody začal i Kuba.

Kubo, kdy ses začal účastnit závodů s překážkami?

Svůj první závod jsem běžel v roce 2018 a od té doby závodím pravidelně. Když tatka dostal od mamky dárkový poukaz na účast v běhu, jeli jsme s ním. Mě se to zalíbilo a taky jsem začal běhat.

Jakých běhů se pravidelně účastníš?

Každý rok běhám v Sušici. Vloni jsem byl první, letos jsem skončil na 3. místě. Další závod je Spartan race na Lipně, tam jsem byl letos asi dvacátý. Na konci října se chystám ještě na Dolní Moravu. Tam poběžím také Spartan.

Jak vypadá takový den, kdy jedeš na závod?

Ráno probíhá registrace a potom čekáme na start. Můžeme si povídat, sledovat ostatní běhy. Na startu jsou vždy davy závodníků, nejdřív běží děti, potom dospělí. Po závodě jsem vždycky úplně vyčerpaný, ale zároveň se cítím moc dobře. Dostaneme medaile, energetické nápoje nebo tričko.

Jaký závod pro tebe byl nejtěžší a proč?

Tratě jsou dlouhé 3,5 nebo 4 kilometry a musíme vždy překonat spoustu překážek. V Sušici se běží poblíž města, na Lipně zase na sjezdovce a v okolí. Nejtěžší pro mě bylo asi přelézt zeď z pneumatik při závodě v Sušici. Na Lipně trať začínala na sjezdovce. Bylo to hodně do kopce a přepálil jsem začátek. Na konci závodu už jsem byl hodně unavený. Špatně jsem dýchal. Tatka mi vždy říká, že musím nejdřív dýchat nosem a potom teprve pusou, aby mě nebolelo břicho a nepíchalo v boku.

Jaké překážky máš naopak nejraději?

Nejradši běhám vodou, to mě hodně baví.

Závod na Lipně jsi letos běžel dokonce i se zraněním. Prozradíš nám, co se stalo?

Pár dní před závodem jsem si narazil malíček a musel jsem na chirurgii. Zvládl jsem doběhnout do cíle, ale bolelo to.

Jsi před závodem hodně nervózní?

Určitě jsem, hodně. Čím víc se to blíží, tím víc jsme ale klidnější. Rodiče mě moc neuklidní, většinou mě ještě naopak hecují.

Co všechno při závodech Spartan race potřebuješ?

Vlastně skoro nic. Jen tričko, kraťasy a dobré boty.

Jak moc na závody trénuješ?

Vlastně moc ne. Běhám v přírodě s rodiči, třeba kolem sv. Jána. Běžíme, když se nám chce, když máme náladu.

Jaký máš sen?

Chtěl bych být na bedně a podívat se do Ameriky nebo do Řecka. Tam se také běhají Spartan závody, stejně jako tady.

Co tě ještě baví?

Baví mě hlavně sport. Jezdím taky na kole, ale na závodech jsem ještě nebyl, toho se zatím bojím. Rád plavu a letos v létě jsem byl na třítydenním soustředění ve Strakoniciích.

Kuba po dokončení závodu na Lipně

Senzační úspěch Karla Diviše z Petrovic

Amfiteátr obchodního centra Plaza v plzni hostil letošní klání nejlepších českých dřevorubců soutěžících ve sportu Stihl Timbersports. Tam dorazil 18. září i sedmačtyřicetiletý Karel Diviš z Petrovic. A dorazil ve skvělé formě, jak se v průběhu závodu ukázalo. Výborné výkony mu totiž zajistily senzační čtvrté místo, což je doposud nejlepší umístění v jeho kariéře. „Příprava na mistrovství probíhá v podstatě celou sezónu. Je třeba nejdříve se kvalifikovat, poslední kvalifikační závod proběhl pouhý týden před mistrovstvím. Cítil jsem se poměrně dobře,“ vysvětluje Karel. Soutěž má tříkolový formát a je vyřazovací. Karel zkušeně postupoval jednotlivými koly, někdy hladce, jindy méně. „První kolo (underhand chop, stock saw a standing chop) se mi celkem vydařilo, naopak springboard v druhém kole a hot saw ve finále už tolik ne.“ Z klání dvanácti závodníků vyšel nejlépe borec Martin Komárek. Ten patří již několik let ke světové špičce a závodí s velkým klidem a soustředěním. Na druhém místě se umístil Martin Roušal, třetí příčku obsadil Martin Kalina. Na Kalinu ztratil Karel Diviš pouhé dva body. „Mnoho nechybělo, ale těch kombinací, jak to mohlo dopadnout, bylo více. Je lepší se soustředit na svůj výkon a ten příště zlepšit,“ říká skromně Karel. „Na oslavy moc nejsem, možná příště, až budu mít medaili. Gratulace jsem samozřejmě dostal, některé potěšily a některé ještě víc. Pár

dní jsem odpočíval, tedy nevzal sekýru do ruky, ale teď už zase trénuji,“ dodává Karel.

Standing block chop

Jde o přesekávání stojícího kmene o průměru 30 cm. Simuluje kácení stromů. Závodníci mají velmi ostré, na míru upravené sekery, ostré jako žiletky. Závodník naseká blok nejdříve do poloviny, poté pokračuje z druhé strany.

A je dobojováno! Karel s Eliškou Kozákovou z Petrovic

Eliška Kozáková:

„Mistrovství v Plzni pro mě byl první závod, který jsem letos navštívila. Moji rodiče ale jezdí fandit pravidelně...pokud jim to čas dovolí. Snaží se podpořit kamaráda a souseda z obce. Velmi nás zaujala obratnost a rychlost soutěžících se sekerou a motorovou pilou. Pro většinu lidí je štípání dříví pouze nutností, pro účastníky těchto soutěží je to sport, zábava i koníček. Gratulujeme Karlovi ke skvělému umístění na MČR a držíme palce i v následující sezóně.“

Moudrá sova dodává:

Český šampion Martin Komárek z Milevska přivezl z mistrovství světa v Mnichově bronzovou medaili. Závod, který se konal první říjnový víkend, byl velmi vyrovnaný a na vysoké úrovni. Před poslední disciplínou byl Komárek dokonce na vedoucí pozici, po závěrečné disciplíně Hot Saw se ale propadl na třetí místo. Mistrem světa se stal Američan Jason Lentz, druhý byl Kanadčan Marcel Dupuis.

Fotbalové novinky - podzim 2021

Trenéři

V nové sezóně 2021/2022 byla do soutěží mládeže přihlášena tři mužstva - mladší příprava, starší příprava a starší žáci. V kategorii mužů oseké béčko bylo přihlášeno do okresního přeboru a áčko hraje krajský přebor. Ke změnám na postech trenérů došlo u mladší přípravy, kterou nyní trénuje oseký zkušený dlouholetý hráč Miloš Komrská, starší přípravku převzal pan Dušan Švihovec. V trénování žáků pokračuje pan Hoch, který je se svými svěřenci již od přípravy. Mužstvo áčka trénuje pan Josef Mráz, který již v Oseku na tomto postu působil, společně s panem Romanem Malým. U béčka mužů pokračuje jako trenér pan Václav Mrkvička za asistence Jiřího Čapka a Karla Malého, aktivních hráčů domácí rezervy.

Nové posily - noví hráči

V letní přestávce se nám podařilo získat pro áčko pana Davida Kubiše, bývalého hráče Písku, pana Marka Hromíře (dříve Katovice) a osekého odchovance Lukáše Němečka (dříve JUNIOR Strakonice). Béčko posílili pan Michal Vrhel, Martin Solus, výše zmíněný Karel Malý a Igor Hanák.

Zázemí pro hráče - venkovní klubovna TJ

Abychom zlepšili hráčům, rodičům a členům TJ zázemí v areálu, začali jsme v průběhu léta budovat klubovnu oddílu společně s venkovní

pergolou na pozemku TJ. Stavba sice ještě není úplně dokončena, přesto jsme ji mohli začít využívat při prvním mistrovském zápase. Nyní máme v plánu ještě dobudovat dětský koutek pro nejmenší a úpravy kolem klubovny a pergoly.

Plánované rekonstrukce a úpravy

V srpnu jsme si zažádali o dotaci na rekonstrukci kabin. Pokud bude naše žádost kladně vyřízena, plánujeme na jaře začít s rekonstrukcí domácích kabin, vestibulu a vchodu do budovy. Současně bychom také chtěli opravit plot u parkoviště TJ.

Věra Hochová

Tabulka Osek A

#	Tým	Zápasů	Výher	Remiz	Proher	Skóre	Body
1	FK Slavoj Č. Krumlov	11	8	1	2	32:8	25
2	FK Tatran Prachatice	11	8	0	3	28:19	24
3	SK Rudolfov	11	7	2	2	16:10	23
4	FK Olešník	11	6	4	1	30:8	22
5	TJ Osek	11	6	3	2	26:17	21
6	FC MAS Tábořsko B	11	5	3	3	21:10	18
7	FK Junior Strakonice	11	5	3	3	23:15	18
8	TJ Dražice	11	3	7	1	13:12	16
9	TJ Jiskra Třeboň	11	4	3	4	17:16	15
10	FK Olympie Týn n/Vlt.	11	4	2	5	24:30	14
11	SK Jankov	11	4	1	6	15:20	13
12	FC ZVZ Milevsko	11	4	1	6	15:21	13
13	FK Protivín	11	3	2	6	10:19	11
14	SK SIKO Čimelice	11	2	4	5	18:22	10
15	Sokol Sezimovo Ústí	11	1	0	10	9:33	3
16	TJ Blatná	11	0	0	11	6:43	0

Tabulka Osek B

Pořadí	Z	V	R	P	S	B
1. Lom	8	7	0	1	25:12	21
2. Malenice	7	6	0	1	22:7	18
3. Osek B	9	5	2	2	34:10	17
4. Chelčice	7	5	0	2	21:13	15
5. Čičenice	9	3	3	3	19:13	12
6. Poříčí A/Katovice B	8	4	0	4	16:17	12
7. Štěkeň A	7	3	1	3	17:19	10
8. Doubravice	7	3	0	4	18:20	9
9. Dražejov B	7	3	0	4	13:18	9
10. Drahonice	8	2	1	5	17:25	7
11. Blatná B	7	1	1	5	16:34	4
12. Balvaní Strakonice	8	0	0	8	6:36	0

Michal Vrhel - nová posila oseckého záložního týmu

Tento sedmatřicetiletý sympaták, který nezkazí žádnou legraci, žije již čtyři roky v nové zástavbě v Oseku se svou manželkou Simonou a dvěma dětmi, Agátou a Adamem.

„Svou fotbalovou kariéru jsem odstartoval ve dvanácti letech za žáčky v oddílu TJ Otavan Štěkeň. Tam jsem potom pokračoval přes dorost a béčko až do A týmu. Nápad opět hrát fotbal se zrodil po narození mého synka Adama. Jako každý otec s fotbalovou minulostí budu rád, když i on bude tento sport provozovat. Tím, že budu hrát já, v něm chci vzbudit zápal a podpořit jeho zájem. To, že jsem restart fotbalové kariéry započal v Oseku, je shoda okolností. Tak jako se všechny dobré věci rodí v hospodě, i já jsem vše vyřešil v klubovně u piva. Slovo dalo slovo a jsem členem TJ Osek. Než jsem se dostavil na první zápas, připravoval jsem se individuálně. Každý druhý den jsem běhal okruh 5 kilometrů. Začátek byl docela těžký, mám totiž o 15 kg více, než jsem míval kdysi. Teď už to pro mě není problém. Trénink jsem ještě neabsolvoval žádný. Zatím se to nedaří zkombinovat s ostatními aktivitami. A tak zatím trénuji doma na zahradě se synkem. Prozatím mám za sebou dva zápasy. Na domácí půdě proti Dražejovu jsem se na hřiště dostal na 30 minut, při druhém zápase proti Balvanům ve Strakonících jsem hrál od 30. minuty až do konce. Kvůli souběžnému zápasu A týmu nás nebylo mnoho. Se svými výkony jsem zatím celkem spokojený, ale určitě je co zlepšovat. Jsem moc rád, že mě kluci vzali mezi sebe. V Oseku je dobrá a hlavně veselá parta.“

Zbývající zápasy podzimní části

- 16. 10. Osek A – Rudolfov, 15:30
- 16. 10. Lom – Osek B, 15:30
- 24. 10. Třeboň – Osek A, 10:30
- 30. 10. Osek A – Týn nad Vltavou, 14:30
- 30. 10. Poříčí – Osek B, 14:30
- 6. 11. Sezimovo Ústí – Osek A, 14:00

Jubilanti

Červenec

Vančurová Jana, Osek, 70 let

Srpen

Dubský Pavel, Jemnice, 75 let

Rodina Karel, Rohozná, 70 let

Září

Kozlíková Ludmila, Malá Turná, 92 let

Mrkvičková Jaroslava, Osek, 87 let

Všem oslavencům srdečně gratulujeme!

Přistěhovaní: 7 (včetně narozených miminek)

Narození: 2

Odstěhovaní: 3

Zemřelí: 2

K 30. 9. činí celkový počet obyvatel všech vesnic **641**.

Narodili se

Amálie Andrejův, Osek, 12. 7. 2021

Ema Spolková, Osek, 24. 9. 2021

Opustili nás

Miroslav Strnad, 24. 4. 1959 - 24. 7. 2021,
Jemnice, 62 let

Václav Sosna, 15. 7. 1938 – 30. 7. 2021,
Rohozná, 83 let

Plánované kulturní akce

28. 11. Rozsvícení vánočního stromku, adventní trhy (obec Osek)

17. 11. – 17. 12. Vánoční sbírka pro pejsky a kočičky

VÁNOČNÍ SBÍRKA PRO

PEJSKY A KOČIČKY

Pomozte oslavit pejskům a kočičkám v útulku veselé Vánoce!

Sbírají se: granule, konzervy, piškoty, kapsičky, stelivo, kočkolit. Desinfekční přípravky a uklízení potřeby (savo, rukavice, vyřazená kořata, lopaty, smetáčky). Velmi potřebné jsou deky, utěrky, ručníky, povlečení, staré polštáře a jakékoli podložení pod zvířata.

Dárky můžete přinést do pátku 17. prosince 2021 na Obecní úřad v Oseku čp. 77.

Vaše dary budou předány do zvířecího azylu Sirius v Záhoří u Písku, domov pro staré handicapované a také opuštěná zvířata.

Děkujeme Všem hodným lidem, kteří pomáhají dobré věci a myslí i na ty, kteří naši pomoc potřebují.

Eva a Vojta Barborkovi, Lenka a Jindřich Boubalovi

5. 12. Mikulášská nadílka pro děti (ČSŽ)

Za dětmi, pro které budou připraveny nejrůznější aktivity v sále obecního pohostinství, opět přijdou spravedlivý Mikuláš, neposedný čert i vlídný anděl. Za úplatu v podobě básničky nebo písničky dostanou naši nejmenší obyvatele štědrá mikulášskou nadílku.

11.12. Předvánoční setkání seniorů (ČSŽ)

Každoroční setkání seniorů, které se koná v sále obecního pohostinství, se ani letos neobejde bez kulturního pásma ztvárněných místními i přespolními umělci.

12.12. Adventní koncert na zámku (DOZP, obec Osek)

V majestátních prostorách reprezentačního sálu v areálu DOZP se opět rozezní tóny vážné hudby. Přijďte si i vy poslechnout skladby vánoční i nevánoční. Malé občerstvení zajištěno.

1.12. - 23.12. Půjdem spolu do Betléma (ČSŽ)

Český svaz žen připraví pro děti vánoční putování po Oseku a okolí. Co bude na děti čekat na konci cesty? To zjistí účastníci akce těsně před Štědrým dnem.

Všem, kteří přispěli do tohoto vydání Moudré sovy, patří veliký dík.

Chcete rozšířit naše řady přispěvatelů? Máte zajímavé nápady na články? Píšete povídky, pohádky, fejetony nebo básně? Své příspěvky a připomínky posílejte na adresu lucie.mrkvickova@seznam.cz. Děkujeme!

6

Pan Krátký se v biografu posadí, ale nic nevidí, protože před ním sedí chlap, který by mohl šacovat éroplány. Prosil ho tedy, aby si sedl trochu bokem. Jenže nerudný dlouhán odfrkl: „Kde jste byl, když lidé rostli?“ „Tam, kde dávali rozum, ... (tajenka - 25 písmen).“ (JAN)

BAREVNÝ	KABEL
SNÍMEK	KATAR
BOLAVÁ	KLADINA
ZÁDA	KOČÁR
BRATR	KOLENO
BŘÍZA	KYNOLOG
BUBEN	LETORA
BUNDA	LEVÝ BOK
CESTOVNÍ	LOKNA
PAS	MÍČEK
CERVEN	MLADÝ PÁN
ČÍSLO	NÁLADA
ČISTÁ MÍSA	NAPNUTÝ
DĚTSKÁ	LUK
POSTÝLKA	NEREZ
HLÍDACÍ	NÍZKÝ PLOT
PES	NORNÍK
HOBRA	NOSNÍ
HOTEL	KAPKY
HRADLO	NOVÝ ROK
HRUBÝ	OBLOHA
PÍSEK	ODVAHA
HUSTÝ LES	ODCHYT

K	O	R	Ý	V	O	N	P	R	Á	Z	D	N	Ý	S	E	N	Í	K
Í	E	Á	Í	A	A	E	A	R	E	P	O	L	M	H	O	T	E	L
N	A	Č	E	S	A	D	A	R	O	T	E	L	P	R	Y	B	K	A
R	K	O	Í	Í	Z	Ý	E	D	V	T	U	Á	E	U	U	S	C	D
O	D	K	E	M	Í	N	S	Ý	N	V	E	R	A	B	O	O	O	I
N	O	É	A	Á	Ř	R	A	I	E	U	O	S	E	Ý	A	L	J	N
Í	V	T	T	T	B	E	T	N	V	H	B	N	T	P	S	K	S	A
Z	E	K	E	S	Á	P	É	H	L	Í	D	A	C	Í	P	E	S	B
K	K	A	S	I	K	Z	N	Í	Í	A	H	E	Č	S	E	P	M	O
Ý	G	U	D	Č	N	Á	K	T	D	N	S	O	S	E	N	Í	L	R
P	O	M	L	A	D	Ý	P	Á	N	T	S	E	L	K	R	D	A	O
L	L	M	M	Ý	L	N	Z	O	O	I	L	Ý	P	O	A	V	N	C
O	O	E	A	K	T	Á	R	V	S	Ý	E	E	V	R	U	E	E	Í
T	N	K	V	D	V	U	N	E	T	T	V	A	H	O	L	B	O	N
Í	Y	K	P	A	K	Í	N	S	O	N	Ý	O	N	O	C	H	R	C
R	K	C	H	L	A	P	M	U	P	I	E	B	L	K	A	T	A	R
N	V	O	D	A	I	H	D	N	A	R	O	É	K	E	L	T	R	L
A	B	O	S	O	D	V	A	H	A	N	K	O	L	A	T	R	A	P

OPERA	PEVNINA	PROTEST	SMLUVENÉ
ORTEL	PLEVA	PUMPA	ZNAMENÍ
OSENÍ	PLICNÍ	ROHLÍK	SOBCI
OSOBA	CHOROBA	RYBKA	TÍRNA
PARTA	PRACHOVÝ	SATÉN	VÍČKO
PÁSEK	SNÍH	SIVÍ HO-	VODKA
PEKLO	PRÁZDNÝ	LOUBCI	VRÁTKA
PERNÝ DEN	SENÍK	SLOUP	ZMATEK

7

„Pane, to je lovecký pes?“ „Není, proč myslíte?“ „No, že si ... (tajenka - 16 písmen).“ (JAN)

CIHLA	OVOCE
DUBEN	PIETA
GLOSA	PLOTNA
JAPONEC	POLOM
KOLEKCE	POUTKO
KOSTRA	PROTEST
MOTOR	RORÝS
MSTIVEC	SKÁLA
OBORA	STÁTNÍ
OKOLÍ	HYMNA
OLOVO	STVOL
ONUCE	ŠKEBLE
OSTRÁ	ŠPERK
DÝKA	TUHÝ ODPOR

128	CIZÍ ZKRATKA PRO KOŇS. SILU	SETINA HEKTARU	1. DÍL TAJENKY	JAPONSKÁ LOVKYNĚ PEREL	SEVERSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO	OBDELANÁ MOTYKOU	CITOSLOVCE ŽIVÁNÍ	KNIŽNĚ „OTEC“	Poučuje sekretářka kolegyni: „Do devíti můžeš klidně podřimovat. Ale pozor! V půl desáté přijde vedoucí!“ „A co potom?“ „... (Tajenka).“		
PATŘÍCI NAŠEMU FOTBALISTOVÍ											
PROHMATAT											
●	VODÁCKÝ POZDRAV	SLOVEN. „KOUZLO“ ASIJSKÝ VOZÍK					CITOSL. PŘI ÚTOČENÍ	ZNAČKA THALLIA	2. DÍL TAJENKY	PALMA	RMUT
RÝNSKÝ ČLUN				SOVĚTSKÁ DRUŽICE MÍSTNOST NA TR. LNU							
PROVOZOVAT HUDBU					ŽEN. JMÉNO RIBONUKLEOVÁ KYSELINA						
ROZSÁHLÁ								BOLEST OPEŘENEK			
VÝŽIVNÁ							PODZOL (ZKRATKA) SOUČ. KŘÍDLA LETADLA			LIBUŠINA SESTRA	AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK
●	ŽENSKÉ JMÉNO	OSOBNÍ ZÁJMENO OŽEHOVAT				ČLÁNKY KULEČNÍKOVÝ ÚDER					
SPR U BEROUNA					CHLOUPEK HOSTINA						
INDICKÝ CHLĚB				SMAŽENKA CIZÍ MUŠKÁTOVÉ VÍNO							
TÝRAT								SOMÁLSKÉ SÍDLO OVOCNÁ ZAHRADA			
OBĚHAT (EXPRES.)							CITOSL. SYKOTU HORSKÁ LOUKA			TLUČENÝ	PROTĚJŠEK BOHA BAALA
LEKNÍN						OSTUDA ÚDER NOHOU					
PATŘÍCI IVÉ					ALKALOID OPIA NUŽE						
TUMÁŠ			KYSLIKATÁ SLOUČENINA					MUŽSKÉ JMÉNO			
ZNAČKA ASTATU			ZVĚTŠOVACÍ SKLO					SVORNÍK			